

Ὁμιλία στὴν Ἐκδήλωσι «Εὐχαριστήρια 2023»
† Κυριακή, 9η Ὀκτωβρίου 2023 ἑκ. ἡμ.
Αἶθουσα Τελετῶν Β' Γυμνασίου Ἄνω Λιοσίων Ἀττικῆς

Ὁ Μακαριστὸς Μητροπολίτης Κυπριανός, ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Ἐλέους

*Σεβασμιώτατε Πνευματικὲ μας Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας
Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κύριε Κυπριανέ,*

Σεβαστέ μας Γέροντα Θεοδόσιε,

Σεβαστοὶ Πατέρες, Μητέρες,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές,

Πρὶν ἀπὸ δεκαεννέα χρόνια, τὸ 2004, τὴν λαμπρὴ ἡμέρα τῶν «Εὐχαριστηρίων» τῆς Ὀνομαστικῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἐπετείου τῆς Εἰκοσιπεντάχρονης Ποιμαντορίας τοῦ πολυαγαπημένου μας Ἀειμνήστου Πατέρα, Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυροῦ Κυπριανοῦ, εἶχε κληθεῖ ἡ ἀναξιότης μου, ἐκ μέρους τῶν πνευματικῶν του τέκνων, νὰ ἐκφράσει λόγο εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Σεβασμιότητά του.

Σήμερα, δέκα χρόνια μετὰ τὴν ὄσιακή του Κοίμηση, καλοῦμαι πάλι ἡ ἀνάξια νὰ μιλήσω γιὰ μία ἀγιασμένη μορφή, ἡ ὁποία πέρασε ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρόσκαιρη ζωὴ γιὰ ἓναν καὶ μοναδικὸ σκοπὸ: νὰ ἐργασθεῖ μὲ αὐτοθυσίᾳ μέχρι θανάτου γιὰ τὴν Γνήσια Ὁρθοδοξία μας καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ψυχῶν τοῦ Ποιμνίου, τὸ Ὅποιο τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μας.

Δάκρυα συγκίνησης καὶ πόνου πλημμυρίζουν τὰ μάτια μου, ὅταν προσπαθῶ νὰ ἐκφωνήσω τὴν φράση: «Μακαριστὸς Μητροπολίτης Κυπριανός», διότι δὲν μπορῶ ἀκόμη, παρότι πέρασαν δέκα χρόνια ἀπὸ τὴν ὄσιακή του Κοίμηση, νὰ συνειδητοποιήσω,

ὅτι ἔφυγε σωματικῶς ἀπὸ κοντὰ μας ἓνα ζωντανὸ πρότυπο Ἁγίας Ζωῆς, ἓνα ζωντανὸ πρότυπο Πνευματικοῦ Πατέρα.

* * *

Ὁ Ἀείμνηστος Μητροπολίτης Κυπριανός, ὁ Ἀγαπημένος μας Πατέρας, ὑπῆρξε ἓνας Ἀσκητῆς Ἐπίσκοπος, βγαλμένος μέσα ἀπὸ τὰ Πατερικὰ κείμενα καὶ τὰ Συναξάρια, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά ἦταν φάτνη Χριστοῦ, καὶ ὄλος ὁ ἀγώνας του ἀπέβλεπε στὸ νὰ μὴν λυπεῖ τὸ «Πανάγιο Πνεῦμα», νὰ μὴν λυπεῖ Αὐτὸν ποὺ εἶχε γεννηθεῖ στὴν καρδιά του, τὸν Γλυκύτατό μας Ἰησοῦ!

Υπῆρξε ἓνας ὑψιπετῆς ἀετὸς τοῦ Πνεύματος, διακατεχόμενος ἀπὸ τὴν Ὁρθὴ Πίστη καὶ τὸ Ἡρωϊκὸ Φρόνημα, ποὺ τοῦ εἶχε ἐμπνεύσει ὁ πνευματικὸς του Πατέρας, ὁ πατὴρ Φιλόθεος Ζερβάκος, Πνευματικὸ Τέκνο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου.

Ἦταν ὁ Φίλος τῶν Ἁγίων μας, ὁ ἀκούραστος Λειτουργὸς τῶν Θείων Μυστηρίων, τὸ Πρότυπο τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Φιλανθρωπίας, ἡ ἀγκαλιὰ τοῦ ὁποίου ἦταν πάντοτε ἀνοικτὴ καὶ μᾶς χωροῦσε ὄλους.

Ἦταν Ἀκέραιος περὶ τὴν Πίστη τῶν Πατέρων μας μὲ Γνήσιο Ὁρθόδοξο φρόνημα, συνομιλοῦσε καὶ συνευφραινόταν ἐν πνεύματι μὲ τοὺς Ἁγίους, τοὺς Ἀσκητῆς, τοὺς Ὁμολογητῆς, τοὺς Μάρτυρες, τοὺς Ἱεράρχες, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ποίμαιναν καὶ διαπαιδαγοῦσαν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μὲ τὴν Ἀγάπη, τὶς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τὶς Πατρῶες Παραδόσεις.

* * *

Ἦταν ἓνας Μεγάλος Ὁμολογητῆς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας μας!

Ὁταν μὲ τὴν εὐλογία τοῦ πνευματικοῦ του Πατέρα, τοῦ πατρὸς Φιλόθεου Ζερβάκου, ἀποτειχίσθηκε γιὰ λόγους Πίστεως καὶ Ἀληθείας, ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους καὶ Οἰκουμενιστῆς, γιὰ νὰ ἀκολουθήσει τὴν Γνήσια Ὁρθοδοξία καὶ τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο, ἄντεξε μὲ ἀπαράμιλλο θάρρος τὸν σφοδρὸ διωγμὸ καὶ τὶς ἀπειλὲς ποὺ ὑπέστη.

Καὶ ὡς ἓνας ἄλλος νέος Ὁμολογητῆς, μαζὶ μὲ τὸν Ἅγιο Μάξιμο, ὑποστήριξε μὲ σθένος, ὅτι:

«Ἐκκλησία δὲν εἶναι οὔτε τὰ κτίρια, οὔτε οἱ Κληρικοί, οὔτε οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, οὔτε τίποτε ἄλλο.

Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μας καὶ ἡ Ἀλήθειά του, τὸ Εὐαγγέλιό του, ἡ Ὁρθὴ Πίστη, ἡ Ὁρθὴ Δόξα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Ἐκκλησία!

Καὶ ὅπου ὑπάρχει αὐτὴ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ὁρθὴ Δόξα, ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας».

* * *

Τόση ἦταν ἡ εὐλογία καὶ ἡ ἐπισκίαση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γι' αὐτὴν τὴν Ὑπακοή ποὺ ἐπέδειξε στὴν κλήση τῆς θείας Χάριτος καὶ τὴν μεγάλη ἀπόφαση τὴν ὁποία πήρε, ὥστε πολὺ γρήγορα τὸ ἔργο του ἐξαπλώθηκε εὐρύτατα.

Δημιούργησε Ἐκκλησίες, Μετόχια καὶ Μοναστήρια, ὄχι μόνο σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ σὲ ὁλόκληρη τὴν γῆ, καὶ στὶς πέντε Ἡπείρους, μὲ ἓνα πλούσιο Ἱεραποστολικὸ Ἔργο, τὸ ὁποῖο ἔως καὶ σήμερα αὐξάνεται διαρκῶς, διδάσκοντας τὴν Γνήσια Ὀρθόδοξη Πίστη, ὅπως μᾶς τὴν παρέδωσαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας.

Ἦταν ἄκρως Ἐλεήμων καὶ Φιλόξενος, Εὐγενὴς καὶ Εὐαίσθητος. «**Ἐκ**λαιε μετὰ κλαιόντων καὶ ἔχαιρε μετὰ χαιρόντων». Δὲν ἠσύχαζε νύχτα καὶ ἡμέρα, ἀφοῦ γνῶριζε, ὅτι γύρω του ὑπῆρχαν συνάνθρωποί μας ἐμπερίστατοι, πονεμένοι.

Ἦταν Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἓνα κρῦο πρωῖνὸ τοῦ Σαββάτου τῆς 1ης Δεκεμβρίου τοῦ 2003, κάλεσε τὴν ἀναξιότητά μου στὴν Ἱερὰ Μονή μας τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ιουστίνης, γιὰ νὰ μοῦ ἀνακοινώσει τὴν ἀπόφασή του νὰ δημιουργήσῃ ἓναν Φιλανθρωπικὸ Σύλλογο μὲ τὴν ὀνομασία «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων».

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἐπικοινωνῶν ἔξανά μαζί μου, γιὰ νὰ μοῦ ἐπισημάνει, γεμᾶτος χαρὰ καὶ συγκίνηση, ὅτι αὐτὴ τὴν ἡμέρα, τὴν ὁποία ἐπέλεξε γιὰ νὰ μοῦ ἀνακοινώσει τὴν ἀπόφασή του, κατὰ καλὴ συγκυρία, ἦταν καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου! **Σ**ημεῖο, ὅτι ὁ Ἅγιός μας εἶχε ἤδη εὐλογήσει καὶ ἐπισφραγίσει τὴν ἀπόφαση τοῦ Ἀείμνηστου Πατέρα μας.

Λίγο ἀργότερα ἔμαθα, ὅτι ἓνας ἀκόμη Μεγάλος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Μαξιμόβιτς, τὸν ὁποῖο ὑπεραγαποῦσε καὶ ὑπερευλαβεῖτο ὁ Ἀείμνηστος, εἶχε δημιουργήσει καὶ ἐκεῖνος Φιλανθρωπικὸ Σύλλογο μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου!

Ἦ ἔγνοιά του καὶ ἡ μέριμνά του γιὰ τοὺς ἐμπερίστατους συνανθρώπους μας ἦταν μεγάλη.

Καθημερινὰ ρωτοῦσε τὶ γίνονται οἱ πτωχοὶ Ἀδελφοί μας καὶ πάντα φρόντιζε ὁ ἴδιος προσωπικά, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν σταθεροὶ οικονομικοὶ πόροι καὶ ἐπιχορηγήσεις, βασιζόμενος στὸ «δῖλεπτο τῆς χήρας», νὰ ἐνισχύει οικονομικὰ καὶ νὰ παρηγορεῖ ὑλικά καὶ πνευματικὰ τοὺς πονεμένους Συνανθρώπους μας.

* * *

Ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος ἀγαποῦσε τὴν Πτωχεία τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τὴν ἐφάρμοζε ἀπόλυτα, κοινοβιάζοντας πτωχικὰ στὸ Μοναστήρι του μαζί μὲ τὴν Θεοσύλλεκτὴ Ἀδελφότητά του, ἀπὸ τὴν

όποια ούτε απαιτούσε, ούτε απολάμβανε διαφορετικὰ ἀγαθὰ καὶ περιποιήσεις.

Ὁ Ἀείμνηστος Πατέρας μας ὑπῆρξε Πρότυπο Ἱεράρχη μετ' ἀμετρητὴ Ἀγάπη γιὰ τὴν Μυστηριακὴ ζωὴ, γιὰ τὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τοῦ νυχθημέρου, γιὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴν δόξα τῶν Ἁγίων μας.

Ἦταν ὁ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. **Ἡ** χαρὰ τοῦ Χριστοῦ μας ἀντανακλοῦσε στὸ πρόσωπό του, καὶ στὰ χεῖλη του ὑπῆρχε μιὰ ἀέναη Δοξολογία.

Ἄν ἀπομονώναμε τὴν καρδιά του, ἴσως θὰ βλέπαμε γραμμένες, ὅπως καὶ στὴν καρδιά τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, τὶς λέξεις «Ἰησοῦς Χριστός».

Ἐτσι, ὅταν τελοῦσε τὶς Θεῖες Λειτουργίες του, ἔλαμπε ἀπὸ χαρὰ καὶ ἔνωνε σὲ αὐτὲς γῆ καὶ οὐρανό, στρατευόμενη καὶ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία.

Γνώριζε πολὺ καλά, ὅτι ἡ λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι τὸ ἀρραγὲς θεμέλιο γιὰ τὸ κτίσιμο τῆς σταδιακῆς πνευματικῆς ὀριμότητος καὶ τῆς Γνήσιας Χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῶν Πνευματικῶν του τέκνων.

* * *

Ἡ Διακριτικότητά του ἦταν ἀπαραμίλλη!

Ἦταν ὁ γνήσιος πνευματικὸς Πατέρας ποὺ κατανοεῖ καὶ σέβεται τὸν χαρακτήρα τοῦ κάθε πνευματικοῦ του τέκνου καὶ τὴν ἐσωτερικὴ του ἐλευθερία.

Στόχος του δὲν ἦταν μία μηχανικὴ ὑπακοή, ἀλλὰ μᾶς ὑποδεικνυε τὸν δρόμο τῆς πνευματικῆς ὀριμότητος, ὥστε ὅλοι μπορούσαμε ν' ἀποφασίσουμε πλέον ἐλεύθερα γιὰ τὴν ζωὴ μας.

Προσπαθοῦσε νὰ μᾶς βοηθήσει στὴν κατανόηση τοῦ ἀληθινοῦ ἑαυτοῦ μας, ὁ ὁποῖος ἦταν καλὰ κρυμμένος πίσω ἀπὸ προσωπεῖα καὶ μάσκες.

Ἦταν Δημιουργικὸς καὶ Ἐφευρετικὸς, δίνοντας σὲ ὅλους μας τὴν δυνατότητα νὰ φθάσουμε στὴν προσωπικὴ μας σχέση μετ' τὸν Θεό, ἐνῶ πρὶν μᾶς φαινόταν ἀδύνατον.

Ἐνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα, τὸ ὁποῖο ἦταν καταλυτικὸ καὶ μᾶς βοηθοῦσε κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἐξομολογήσεως, ἦταν ἡ δημιουργία ἐνὸς ἀγαπητικοῦ, ὑποστηρικτικοῦ καὶ ἀσφαλοῦς πνευματικοῦ περιβάλλοντος.

Ὁ λόγος του, ἦταν λόγος Ἀγάπης, Παρηγοριᾶς, Βοήθειας καὶ Σωτηρίας γιὰ ὅλους μας.

Μᾶς καθοδηγοῦσε πνευματικὰ ἐνῶ παράλληλα μᾶς ἄφηνε ἐλεύθερους νὰ ἀποφασίσουμε γιὰ τὴν σωτηρία μας, ἀκολουθών-

τας πιστὰ τὰ βήματα τοῦ Χριστοῦ μας, μὴ παραβιάζοντας τὸ αὐτεξούσιό μας.

* * *

Ἡ Ἰώβειος Ὑπομονή του ἦταν μία ἀπὸ τὶς μεγαλύστερες ἀρετὲς του!

Ἐκδιώχθηκε, πολεμήθηκε, λοιδορήθηκε, προδόθηκε, συκοφαντήθηκε, τὸν ἐφθόνησαν... **Καὶ** σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ βάσανα καὶ τοὺς πειρασμούς, ἡ Ὑπομονή του ἦταν ὑποδειγματική! **Ἦταν** ἓνα Πρότυπο πρὸς μίμηση γιὰ ὅλους ἐμᾶς τοὺς πειραζομένους.

Ἡ ὑπομονή του, ἡ κορωνίδα τῶν ἀρετῶν του, ἦταν ἡ ἐπιβράβευση τοῦ Χριστοῦ μας πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενο Πατέρα μας, ἀφοῦ ἡ ὑπομονή εἶναι μία ἀπὸ τὶς μεγαλύστερες ἀρετὲς καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ ὄλων τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἄντεξε τὸ μαρτύριο τῆς ασθένειάς του, προσευχόμενος ἀδιαλείπτως, καὶ μεταλαμβάνοντας καθημερινὰ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων μὲ ἓνα γαλίνιο ἦθος, τὸ ὁποῖο φανέρωνε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποιότητα τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐμπιστοσύνης του πρὸς τὸν Γλυκύτατό μας Ἰησοῦ.

Ἡ ὑπομονή, τὴν ὁποία ἐπέδειξε κατὰ τὴν διάρκεια τῶν πεντέμιση ἐτῶν τῆς ασθένειάς του, ἦταν τὸ δῶρο τοῦ Ἀείμνηστου Πατέρα μας πρὸς τὸν Κύριό μας, δῶρο τὸ ὁποῖο Τοῦ πρόσφερε μὲ ἀπέραντη Ἀγάπη, πρὶν ἀναχωρήσει γιὰ τὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ.

* * *

Ἦ, αὐτὴ ἡ Τεράστια Θυσιαστικὴ Ἀγάπη τοῦ Ἀείμνηστου, Ἀγαπημένου μας Πατέρα, ἦταν τὸ μεγαλύτερο τοῦ Χάρισμα!

Σὲ μία ἐποχὴ, στὴν ὁποία ὁ λόγος περὶ θυσίας θεωρεῖται ξεπερασμένος ρομαντισμός, γιὰ τὸν Ἀείμνηστο Πατέρα μας ἡ Ἀγάπη δὲν ἦταν ἓνα ἀπλὸ ἀνθρώπινο συναίσθημα, ἀλλὰ ἡ Σαρκωμένη καὶ Σταυρωμένη Ἀγάπη, ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ἀγάπη του ἦταν πρῶτα ἀπ' ὅλα μίμηση τῆς ἀπειρης Ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ θεῖο δῶρο τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ἦταν χωρὶς πέρας, χωρὶς ὅρια.

Ἡ Ἀγάπη του ἀπευθυνόταν πρὸς ὅλους, χωρὶς καμμία διάκριση, πρὸς φίλους καὶ ἐχθρούς, πρὸς φτωχοὺς καὶ πλουσίους, πρὸς ἰσχυροὺς καὶ ἀδυνάτους. **Ἦταν** πηγαία, συνειδησιακὴ, χωρὶς ἰδιοτελεῖ κριτήρια, γεμάτη θυσία καὶ συγχωρητικότητα.

Ἀτενίζαμε στὸ πρόσωπό του τὸ ζεστό του Χαμόγελο, τὸ ζωηρὸ καὶ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον του, τὴ στοργή του, τὴν ἀνυπόκριτη καλωσύνη του, τὴν ἐνθάρρυνσή του στὸν σκληρὸ ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας.

Ἦταν ὁ Σταυρωμένος Μοναχός, ὁ ὁποῖος λόγῳ τῆς ἀπέραντης Ἀγάπης του πρὸς τὸν πλησίον, δὲν κατῆλθε ποτὲ ἀπὸ τὸν Σταυρὸ ἕως τῆς ὀσιακῆς του Κοίμησης.

* * *

Ἀντάξια τῆς θαυμαστῆς ζωῆς του ἦταν καὶ ἡ ὀσιακὴ του Κοίμησι.

Πράγματι, ἐκεῖνο τὸ ἀνοιξιάτικο πρωῖνὸ τῆς Πέμπτης, τῆς 17ης Μαΐου 2013, μέσα στὸ φῶς τῆς Ἀναστάσιμης περιόδου, ὁ Ἀείμνηστος, Ἀγαπημένος μας Πατέρας ἄφησε ἡσυχὰ τὸν φθαρτὸ τοῦτο κόσμος, ἐνῶ ἡ Ἁγιασμένη του ψυχὴ πέταξε γλυκὰ καὶ ἀθόρυβα στὴν Ἀληθινὴ πατρίδα του, τὸν Οὐρανό, στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Κυρίου μας, τὸν Ὅποιο λάτρεψε τόσο πολὺ.

Τὸ εὐλογημένο Σκῆνωμά του ἦταν λαμπερό, εὐκαμπτο, ζεστὸ.

Ἡ μορφή του ἦταν εἰρηνικὴ, φωτεινὴ, ὀσιακὴ, εἶχε ἰλαρότητα, σκορποῦσε Χάρη.

Ἐπὶ δύο ὀλόκληρες ἡμέρες κατέφθανε πλῆθος πιστῶν καὶ πνευματικῶν του τέκνων ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικό, νὰ προσκυνήσει τὸν πανσέβαστο Πατέρα μας καὶ νὰ πάρει τὴν εὐχή του.

Τὸ πρωῖ τοῦ Σαββάτου τῆς 19ης Μαΐου, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ἐνῶ ἐψάλετο ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία, νιώθαμε ὅλοι, ὅτι ὁ Ἀγαπημένος μας Πατέρας ἦταν ἀκόμη ζωντανός, δίπλα μας.

Ἡ ὀσολογία τῶν προηγούμενων ἡμερῶν εἶχε δώσει τὴ θέση του σὲ μία Σταυροαναστάσιμη χαρά.

Οἱ στιγμὲς τοῦ ἀποχωρισμοῦ καὶ τῆς θλίψης μεταβάλλονταν σὲ χαρά, λόγω τῆς βεβαιότητος, ὅτι ὁ μακάριος Πατέρας μας τώρα πιά θὰ βρίσκεται δίπλα στὸν καθένα ποὺ θὰ ζητᾷ τὴν βοήθειά του.

Ἡ ὁμορφὴ καὶ ἀρχοντικὴ καρδιά του θὰ πετάει σὰν Ἄγγελος ἀπὸ τὴν μία ἄκρη τοῦ κόσμου στὴν ἄλλη γιὰ νὰ εἶναι κοντὰ σὲ κάθε ἄνθρωπο ποὺ τὸν ἐπικαλεῖται μὲ πίστη καὶ εὐλάβεια.

Ἡ ὀσολογία πάνω στὴ γῆ ὁ Ἀείμνηστος Πατέρας μας ἦταν ταπεινὸς καὶ συγχρόνως μεγάλος, ἀμπτωχος καὶ ὁμως πάμπλουτος, ἀπλὸς ἀλλὰ σοφὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου.

Ἡ ἐλαμψε στὸν κόσμο μὲ τὰ καλὰ του ἔργα, δόξασε τὸν Θεὸ μὲ τὴν ἀγία του ζωὴ καὶ ὁ Θεὸς τὸν δόξασε, ἐπιτελώντας δι' αὐτοῦ διάφορα θαυμαστὰ σημεῖα, τόσο ὅταν βρισκόταν στὴ ζωὴ, ὅσο καὶ μετὰ τὴν ὀσιακὴ του Κοίμησι.

Ἡ ὀσολογία, πρὸς τὸ παρόν, κανεὶς δὲν θὰ μπορέσει νὰ πεῖ πόσο βαθεῖα εἶχε προχωρήσει ὁ Ἅγιος Πατέρας μας στὸ καμίνι τῆς Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ σὲ ποιά Πνευματικὰ Ὑψώματα εἶχε φθάσει.

Ἡ ὀσολογία θὰ ἔπρεπε νὰ πεῖ κάποιος μὲ μία λέξη γιὰ τὸ τί ἦταν αὐτὸ ποὺ ἔκανε τὴν ἀγία προσωπικότητά του νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ ἦταν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι, θὰ ἐπαναλάμβανε τὰ λόγια του:
Ἡ ΑΓΑΠΗ !!!

9/22.10.2023

Εἰρήνη Ἀρχοντούλη